

Bankernes nettostilling over for Nationalbanken¹⁾).

Ultimo	1966	1967	1968	1969
	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.
Marts ...	— 329	—1.097	—698	— 24
Juni	— 415	—1.162	—141	—230
Sept.....	— 388	— 197	267	—805
Dec.	— 929	— 517	41	

Bankernes nettovalutastilling.

Marts ...	— 326	— 233	18	687
Juni	— 276	— 204	190	313
Sept.....	— 156	— 77	463	235
Dec.	— 178	— 70	507	

Spørgsmål 4.

Hvor store beløb af bankernes kasser er bundet i kraft af 30 pct. deponeringsreglen?

Svar:

I henhold til deponeringsaftalen af 24. februar 1965 skal bankerne deponere 20 pct. af stigningen i deres indlån siden basistidspunktet omkring nytår 1964-65 indtil ultimo april 1969. For stigninger efter denne dato er satsen 30 pct.

Pr. 30. september 1969 udgjorde bankernes deponeringspligt 1.674 mill. kr., som var dækket således:

	I mill. kr.
Indestående på særlig konto i Nationalbanken	123
Obligationer deponeret i Nationalbanken	815
Forbedring af nettomellemværende med udlandet siden basistidspunktet	736
I alt.....	1.674

I henhold til deponeringsaftalen af 5. marts 1965 med sparekasserne udgjorde sparekassernes deponeringspligt pr. 30. september 1969 859 mill. kr., som var dækket således:

	I mill. kr.
Anbragt på særlig konto i Nationalbanken	80
Obligationer deponeret i Nationalbanken	391

Anbragt i 3. prioritetsobligationer og nye 3. prioritetslån til boligbyggeri.....

388

I alt... 859

Spørgsmål 5.

Hvordan gennemfører Danmarks Nationalbank kontrol med bankernes samlede udlån?

Svar:

Nationalbanken regulerer principielt bankernes udlån ved at påvirke deres likviditet, især ved ændring af bankernes lånemuligheder i Nationalbanken og de herfor gældende rentesatser samt ved køb og salg af obligationer.

Hertil kommer, at bankerne siden 1965 ved deponeringsaftalerne har påtaget sig et formelt medansvar for målsætningen for den samlede kreditudvidelse, idet de har tilsagt deres medvirken til at holde væksten i deres samlede udlån inden for rammer, som er forenelige med hensynet til balance i økonomien. Midlerne til påvirkning af bankernes likviditet blev ved disse aftaler suppleret med variable deponeringsregler.

Under forhandlingerne mellem Nationalbanken og bankerne i slutningen af oktober 1969 var der enighed om, at denne målsætning i den foreliggende økonomiske situation måtte medføre, at bankerne indtil videre ikke udvidede deres samlede långivning. Denne målsætning søges opnået ved at fastholde en stram likviditet, men derimod ikke ved at fastsætte et præcist udlånsloft for hver enkelt bank. Dette sidste ville være uhensigtsmæssigt, bl. a. på grund af det store antal banker med vidt forskellig struktur, erhvervsfordeling blandt kunder etc.

Der er i de senere år sket en stadig forbedring af det statistiske apparat, således at Nationalbanken i dag har bedre og hurtigere oplysninger om udviklingen i bankernes samlede kreditgivning.

Spørgsmål 6.

Hvordan har valutaudviklingen formet sig, siden D. N. gik over til ny opstilling? Gl. opstilling videreføres til seneste tal.

¹⁾ Bortset fra 1-5 årige indlånsbeviser og kreditbeviser, men inklusive indeståender på deponeringskonti.